

POPADANIE (2) *sb n*

o oraz drugie a jasne; -pǎ-, [-pa-]; teksty nie oznaczają -é.

sg *N* popǎdani(e) (1). ◇ *A* popǎdani(e) (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII w. s.v. popaść.

1. Rozdarcie, popękanie; *conscissura Mącz*; *rhagas Cn* (2) : *Concisio*, Rozdarcie/ podarcie. *Conscissura*, też podpadanie [!]/ pogruchotanie. *Mącz* 372a.

popadanie czego (1): przyłóż potym ktemu *Kamphori*/ *A tho* będzieś miał wódkę na ty rzeczy. Na popadanie ciała a zwłaszcza liczą. *FalZioł* II 16b.

2. [Ponoszenie, doznawanie:

Wyrażenie: »szkod popadanie«: Ofobliwe tedy z tego zámienia znaczy lię państw/ cźci przełożonych wielkie nárufzenie: wolnych ludzi zniewolenie [...] / Kupcow w handlách fwych vtráty/ y szkod popádanie/ dla Merkuryufzá w tym zámieniu vwięźionego. *MusProgn* B4v.]

Synonimy: 1. podarcie, pogruchotanie, połamanie, rozbicie, rozwalenie.

Cf **POPADAĆ SIĘ**

MN